

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5CoCsp/82/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7618206206
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7618206206.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudkýň JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Zuzany Stolárovej v spore žalobkyne Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31575951, Žilina, Hodžova 11, proti žalovanej E. S., nar. XX.XX.XXXX, F., E. XXX/X, právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou Ján Buroci, s. r. o., Spišská Nová Ves, Za Šestnástkou 17, v konaní o zaplatenie 3 082,96 € s prísl., o odvolaní žalobkyne proti rozsudku 7Csp/159/2018-372 z 30.8.2021, Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

I.Potvrďuje rozsudok.

II.Žalovanej priznáva proti žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.Súd prvej inštancie (ďalej len súd) v poradí druhým rozsudkom rozhodol, že žalobu zamieta, II. žalobca je povinný zaplatiť žalovanej sumu 379,05 eura s 5% ročným úrokom z omeškania odo 5.10.2020 zo sumy 379,05 eura do zaplatenia, a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku a III. žalovaná má voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2.1.Súd v odôvodnení rozsudku uviedol, čoho sa žalobkyňa podanou žalobou domáhala a ako ju skutkovo a právne odôvodnila.

2.2.Po vykonanom dokazovaní súd rozhodol rozsudkom z 25.9.2019 pod sp. zn. 7Csp/159/2018-222, a to tak, že konanie, čo do sumy 454,10 eur s prísl. zastavil (v tej časti zoberal žalobca návrh späť) a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalovanej priznal náhradu trov konania. Rozhodol tak potom, čo vykonaným dokazovaním dospel k právnenému záveru, že žalobca, ako veriteľ, nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods.1 z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej iba ako ZoSÚ), keď pred uzavretím spotrebiteľskej zmluvy nedostatočne skúmal bonitu žalovanej, a preto nie je oprávnený od nej požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

2.3.Rozsudok napadla včas podaným odvolaním žalobkyňa a uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/391/2019 zo 16.11.2020 bol rozsudok súdu I. inštancie zrušený vo výroku II. a III. a v rozsahu zrušenia bola vec vrátená súdu I. inštancie na ďalšie konanie, lebo záver súdu, že predmetný spotrebiteľský úver je v rozpore s § 7 ods.1 ZoSÚ, je predčasný a odôvodnenie súdu je v tejto časti nepreskúmateľné, že súd neposúdil, do akej miery porušenie povinnosti žalobkyne skúmať bonitu žalovanej, malo vplyv na poskytnutý úver, či týmto konaním žalobkyne mohlo dôjsť k obmedzeniu jej práva predčasne zosplatiť úver, resp. intenzita tohto porušenia bola tak vysoká, že úver z uvedeného dôvodu sa stal bezúročným a bez poplatkom (§ 11 ods.2 z. č. 129/2010 Z. z.).

2.4.Súd na základe doplneného dokazovania dospel k záveru, že žalovaná z poskytnutej pôžičky vo výške 4 500,- eur (ako je uvedené v 2. bode tohto odôvodnenia) ku dňu predčasného zosplatenia

17.9.2018 dlhovala žalobkyni 3 350,95 eur, pričom po zosplatení vykonala úhradu vo výške 454,10 eur (4 splátky po 76,- eur od októbra do decembra 2018, január 2019 a 2 splátky po 75,05 eur v mesiaci február a marec 2019). K plateniu ďalšej časti pohľadávky žalobcu nepristúpila. Listom z 19.8.2015 označeným ako „Druhá upomienka“ žalobca naposledy vyzval žalovanú na zaplatenie omeškaných splátok úveru zo Zmluvy o úvere do 24.8.2015 a upozornil žalovanú, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy banka uplatní svoje právo vyplývajúce z § 565 OZ a požiada o zaplatenie celej pohľadávky, ktoré ku dňu vyhotovenia predmetného dokumentuje predstavuje sumu 4 116,49 eur.

2.5. Súd vykonal výpočet RPMN, a to prostredníctvom kalkulačky na výpočet RPMN dostupnej v registri súdov. Pri zadaní výšky úveru 4 500,- eur čerpanom 7.5.2013, 120 mesačných splátkach úveru vo výške 75,05 eur mesačne (vrátane poistenia) s dátumom prvej splátky 15.5.2013, dňom splátky 15. v mesiaci, je hodnota RPMN 18,17 % a zaplatená suma je 9 232,80 eur. Pri zadaní rovnakých hodnôt, avšak bez pripočítaných mesačných splátok za poistenie je hodnota RPMN 17,37 % a zaplatená suma 9 006,- eur.

2.6. Právne vec súd posúdil podľa § 39, § 52 ods. 1,3,4, § 54 ods. 1,2, 53 ods. 9, § 565, 451 ods. 1,2, § 458 ods. 1 517 ods. 2, § 563 OZ, § 1 ods. 1,2, § 2 § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzatvorenia zmluvy § 3 nar. vlády 87/1995 Z. z. a konštatoval, že úverová zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovanou 7.5.2013 je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle všeobecných § 52 a nasl. OZ, ako aj osobitných ustanovení z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že ide o formulovanú zmluvu pripravenú vopred žalobcom. Prioritne skúmal splnenie podmienok pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru žalobcom a dospel k odlišným zisteniam a záverom, ako pri vo svojom prvom rozsudku vydanom v predmetnej veci.

2.7. Žalovaná v konaní tvrdila, že žalobca ju na uplatnenie práva predčasne úver zosplatiť neupozornil a žalobca svoje tvrdenie o splnení si tejto povinnosti v priebehu konania nepreukázal, nepredložil doklad preukazujúci aspoň odoslanie (ak už nie doručenie) zásielky s predmetným upozornením žalovanej. Požadované upozornenia žalovanej žalobcom nevyplývajú ani zo žalobcom predloženej komunikácie so žalovanou. Tá má podľa tvrdenia žalobcu preukazovať odoslanie upozornenia žalovanej, ktoré jej mali byť mailovou a telekomunikačnou komunikáciou zasielané, avšak podľa uvedených listinných dokladov súd zistil, že pri tejto komunikácii sa nachádzajú iba záznamy s označením: „kontaktovanie klienta, klient nebol zastihnutý, klient nedvíha“. Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že neboli splnené podmienky pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, ktoré je preto potrebné považovať za neplatné a možnosť žalovanej splácať úver v splátkach za zachovanú a došlo v zmysle § 39 OZ k neplatnému zosplateniu celého úveru.

2.8. Súd posudzoval dôvodnosť nároku žalobcu týkajúceho sa časti pohľadávky žalobcu, ktorá sa do rozhodnutia súdu stala zročnou, ako aj posúdením dôvodnosti nároku uplatnenom vzájomnou žalobou žalovanej.

2.9. Poukázal na v zmluve uvádzanú hodnotu RPMN 18,22 %. Zo zmluvnej hodnoty RPMN, ako aj z tvrdení žalobcu je zrejmé, že tento pri zadávaní zmluvných parametrov v súvislosti s výpočtom RPMN vychádzal jednak z výšky úveru 4 500,- eur, ako aj z výšky mesačnej splátky úveru 75,05 eur. Žalobca tak do mesačnej splátky úveru nezapočítal poplatok za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 1,89 eur mesačne, ktorý poplatok bol splatný v termíne splatnosti splátok úveru, a ktorý bola žalovaná povinná platiť za celé poistné obdobie. Súd má za to, že uvedený postup žalobcu je nesprávny a naopak má za to, že do výpočtu príslušnej RPMN je potrebné zahrnúť celú sumu mesačnej splátky, teda sumu vrátane poplatku za poistenie schopnosti splácať úver, t.j. sumu mesačnej splátky vo výške 76,94 eur (75,05 eur + 1,89 eur).

2.10. S poukazom na § 2 písm. g) ZoSÚ celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov. Z takto formulovaného znenia nevyplýva záver o tom, že náklady na poistenie - Súbor poistenia A s výškou poplatku za poistenie 2,45 % z výšky mesačnej splátky úveru, na ktorom sa zmluvné strany mali dohodnúť, sa nemajú považovať za náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Povinné poistné, na uzavretie ktorého je viazané poskytnutie spotrebiteľského úveru, resp. úveru za ponúkaných podmienok, tzv. nákladov na doplnkové služby v konečnom dôsledku aj poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, nevylučuje uvedené medzi stranami dohodnuté poistné z nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, a teda ani z ich zahrnutia do príslušných výpočtov ako RPMN, tak aj ich uvedenia do celkovej čiastky vymedzenej v § 2 písm. h.) ZoSÚ. Pokiaľ sa totiž zmluvné strany dohodli, že ich žalovaná ako spotrebiteľ bude uhrádzať v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, tak ich následne aj „musí“ uhrádzať a v takom prípade sa splátky tohto poistného musia vnímať ako poplatok

akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Navyše sú to poplatky žalobcovi ako veriteľovi známe, keďže nejde o dojednanie poistenia mimo rámca uvedenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zdôraznil, že na rozdiel od notárskych poplatkov zákon takéto poistenie výslovne z definície „celkových nákladov spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom“ nevylučuje a preto ako také je ich tiež potrebné zahrnúť do uvedených celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a tým aj do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov.

2.11. Podľa obsahu predmetnej zmluvy neboli náklady na poistné zahrnuté do výpočtu RPMN, a teda hodnota RPMN uvedená v zmluve nezodpovedá skutočnému stavu vecí a bola takto uvádzaná v neprospech spotrebiteľa, t.j. uvádzala sa hodnota nižšia, než aká bola v skutočnosti (uvedené preukazuje aj súdom realizovaný kontrolný výpočet RPMN). Poznamenal, že údaj o súbore poistenia je v zmluve uvedený v bode 1.2. vo forme predtlačeneho textu, pričom bod 1.2 má názov „základné podmienky“. Poplatok za poistenie je súčasťou mesačnej splátky úveru. Vzhľadom na uvedené a v spojení v tvrdením žalovanej o nemožnosti vybrať si medzi poistením, či nepoistením úveru, je potrebné uvedené vykladať v prospech žalovanej ako spotrebiteľky, a síce tak, že žalobca nepreukázal dobrovoľnosť poistenia.

2.12. Podľa § 11 ods.1 písm. d) ZoSÚ, ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne RPMN v neprospech spotrebiteľa, aj vtedy sa považuje úver poskytnutý na základe takej zmluvy za bezúročný a bez poplatkov.

2.13. V ďalšom skúmaní súd zotrval na tom, že žalobca hrubo porušil svoje povinnosti vyplývajúce mu z § 7 ods.1 z. č. 129/2010 Z. z., čo má tak isto za následok, že úver je v zmysle § 11 ods.2 z. č. 129/2010 Z. z. bezúročný a bez poplatkov. Žalobca uviedol, že pri posudzovaní schopnosti žalovanej splácať úver posúdil jej príjmy a výdavky na základe údajov uvedených v jej žiadosti o poskytnutie úveru, z reportu zo Sociálnej poisťovne a údajov zo Spoločného registra bankových informácií a Nebankového registra klientskych informácií. Na to, aby si veriteľ splnil svoju povinnosť postupovať s odbornou starostlivosťou pri poskytnutí úveru, podľa názoru súdu, nepostačuje iba nahliadnuť do registra, ale ide o to, aby veriteľ po nahliadnutí do takéhoto registra spolu s ostatnými údajmi o majetkovej, sociálnej a rodinnej situácii spotrebiteľa vyvodil správny záver o bonite spotrebiteľa úver splácať minimálne v rozsahu porovnania výšky príjmov a výdavkov. Pokiaľ jeden z týchto vstupných údajov (či už o výške príjmov alebo výdavkov) absentuje, nie je možné nazerať na posudzovanie schopnosti klienta úver splácať ako na dostatočné. Zo žiadosti o poskytnutie spotrebného úveru je zrejme, že táto neobsahuje žiaden údaj o príjme žalovanej. Výdavky žalovanej sú v predmetnej žiadosti uvedené ako nulové, pričom žalobcovi muselo byť zrejme, že uvedená informácia nie je pravdivá, nakoľko sám žalobca bol v danom čase so žalovanou už v jednom zmluvnom úverovom vzťahu (čo vyplýva z dôkazného spisu sp. zn. 8Csp/159/2018), žalobca teda neuviedol pravdivé a dostatočné informácie, z ktorých mal pri analýze osobných údajov a domáceho rozpočtu žalovanej vychádzať, a preto súd vyhodnotil, že žalobca nepostupoval pri skúmaní bonity žalovanej s dostatočnou odbornou starostlivosťou.

2.14. Keďže poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov a žalovaná žalobcovi uhradila platbu, ktorá bola vyššia ako samotná istina, je dôvodná jej vzájomná žaloba, ktorou sa domáha od žalobcu vydania bezdôvodného obohatenia. Žalovaná sa domáha zaplata iba časti bezdôvodného obohatenia, konkrétne sumy vo výške 379,05 eur. Sú to splátky uhrádzané žalovanou po vyhlásení mimoriadneho zosplatnenia úveru, a to po 76,- eur 17.10.2018, 8.11.2018, 14.12.2018, 14.1.2019 a splátka vo výške 75,05 eur 12.3.2019. Uvedené úhrady ani ich výška neboli v konaní sporné, preto súd uložil žalobcovi povinnosť vydať žalovanej takto vzniknuté bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 OZ, a to spolu so zákonným úrokom z omeškania, ktorý priznal počnúc odo dňa nasledujúceho po doručení vzájomnej žaloby žalobcovi.

2.15. O trovách konania rozhodol citujúc znenie § 251, § 255 ods.1, § 262 ods.1, 2 CSP tak, že žalovanej priznal voči žalobkyni náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu, ktorý bol v rozsahu 100%. O výške náhrady týchto trov bude v zmysle § 262 ods.2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

3.1. Rozsudok napadla včas podaným odvolaním žalobkyňa, a to v celom rozsahu, z dôvodov podľa § 365 ods.1 písm. b), f) a h) CSP, ktoré odôvodnila nasledovne:

3.2. K nepodmienenosti úveru uzatvorením poistenia a k poplatku za poistenie, ktorý nebol zahrnutý do výpočtu RPMN, že žalovaná v rámci predzmluvných rokovaní mala možnosť ako každý klient zvoliť si uzatvorenie úverovej zmluvy bez poistenia, s poisteným súboru A alebo s poistením súboru B, je teda na slobodnom rozhodnutí klienta, či ponúknutú možnosť poistenia úveru využije alebo nie. Zdôraznila, že nevyužitie tejto služby nemá žiaden vplyv na podmienky, ani parametre ponúkaného úveru. Žalovaná preto nebola povinná uzatvoriť zmluvu o poistení, ak chcela získať od žalobcu úver za dohodnutých

podmienok, mala možnosť výberu a rozhodla sa tak, že na základe vlastného uváženia, pretože ju táto ponuka oslovila.

3.3. Žalobkyňa do RPMN nezarátala poplatok za poistenie schopnosti splácať spotrebiteľský úver (poistné), keďže poistenie bolo dobrovoľné a nebolo podmienkou uzatvorenia úverovej zmluvy, resp. neznevýhodňovalo cenu úveru. V konaní nevystali žiadne skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné zakladať domnienku, že poistenie bolo podmienkou uzatvorenia úverovej zmluvy. Žalobca poukázal na to, že uzatvorené poistenie bolo možné kedykoľvek zo strany žalovanej zrušiť.

3.4. Ďalej citovala znenie § 2 písm. g/ z. č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy a mala za to, že do celkových nákladov patrí poistné iba vtedy, ak spotrebiteľ musí uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľských úver alebo, aby ho získal za ponúknutých podmienok. Poistné nebolo uvedené v celkových nákladoch spotrebiteľa v úverovej zmluve, pretože uzatvorenie poistenia nebolo podmienkou uzatvorenia úverovej zmluvy medzi ňou a žalovanou a ani nemalo vplyv na žiadnu podmienku úverovej zmluvy. Žalobkyňa predložila štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, kde v časti 3. Náklady spojené so spotrebiteľským úverom je jednoznačne uvedené, že na získanie spotrebiteľského úveru sa nemusí uzavrieť poistenie alebo Ďalšia zmluva o doplnkovej službe a má za to, že dostatočne preukázala nepodmienenosť úveru uzatvorením poistenia, resp. dobrovoľnosť poistenia a teda správne a v súlade so zákonom nemal byť poplatok za poistenie úveru zahrnutý do výpočtu RPMN. Neobstojí premisa ohľadom povinného uzatvorenia poistenia k úverovej zmluve, preto neobstojí ani námietka ohľadom nesprávnosti výpočtu RPMN kvôli nezohľadneniu nákladov súvisiacich s poistením; hodnota RPMN bola vypočítaná správne a v súlade so zákonom. Ak by žalobca zahrnul do výpočtu RPMN aj poplatok za poistenie úveru, tak ako to požaduje súd, postupoval by v rozpore so zákonom. V tejto súvislosti poukázala na uznesenie Krajského súdu v Nitre 8Co/123/2018 zo 4.10.2018, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici 17CoCsp/55/2020 z 27.1.2021.

3.5. K správnosti výpočtu RPMN poukázala na základnú rovnicu podľa § 19 ods.1 z. č. 129/2010 Z.z. a trvá na tom, že hodnota bola v zmluve uvedená správne, t. j. v súlade so zákonom. Rovnako poukázala aj na vyjadrenie Odboru ochrany finančných spotrebiteľov z 2.9.2019, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici 43Co/19/2017-103 z 29.11.2017, uznesenie Krajského súdu v Trnave 10Co/408/2016-54 z 28.2.2018, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici 13Co/150/2017-90 z 24.4.2018.

3.6. K splneniu povinnosti konať s odbornou starostlivosťou uviedla, že na posúdenie bonity využila tri rôzne zdroje informácií - report zo SRBI/NRKI, prehľad obrátov na osobnom účtu žalovanej, aj žiadosť o poskytnutie úveru.

3.7. Pokiaľ súd tvrdí, že skúmanie výdavkov žalovanej bolo nedostatočné, s uvedeným vyhlásením sa nestotožňuje nakoľko má reálne obmedzenú možnosť skúmať skutočné výdavky žalovanej, pričom nie je zrejmé, akým spôsobom si súd predstavuje, aby žalobkyňa mala zisťovať údaje o všetkých výdavkoch žalovanej, aké konkrétne úkony by za daným účelom mal vykonať tak, aby podľa názoru súdu postupoval v súlade so zákonom a splnil si svoju povinnosť konať s odbornou starostlivosťou.

3.8. Pri skúmaní bonity žalovanej banka posudzuje vždy výdavky minimálne v zákonnej výške podľa životného minima a berie vždy do úvahy pomer príjmu k výdavkom, a to k výdavkom klienta na domácnosť pri zohľadnení zákonného životného minima a výdavkom na splátky všetkých poskytnutých úverov. Na základe týchto kritérií je možné objektívne posúdiť či konkrétny klient bude schopný splácať všetky existujúce úvery a aj nový úver z aktuálneho príjmu. Popri tomto pomere banka skúma aj komplexne ďalšie kritériá, najmä platobnú disciplínu, omeškanie v minulosti, podané žiadosti, časový odstup od žiadosti/omeškania, dĺžku zamestnanosti, vek a podobne.

3.9. Je nepochybné, že aj z overovania bonity v databáze SRBI vyplynulo, že žalovaná pôvodné úvery splácala a ku dňu podpísania úverovej zmluvy nemala žiadnu omeškanú splátku, dodržiavala platobnú disciplínu a všetky svoje záväzky plnila riadne a včas. Ak by žalovaná v čase poskytnutia predmetného úveru vykazovala v databáze neplnenie si svojich záväzkov, banka by tento úver neposkytla. Žiaden zákon, ani predpis na ochranu spotrebiteľa nezakazuje a ani len neobmedzuje možnosť banky poskytnúť klientovi viac úverov. Vывodenie záveru, že žalobkyňa konala bez odbornej starostlivosti na základe toho, že poskytla úver žalovanej, ktorá už splácala ďalšie úvery, tak, ako to tvrdí súd, je absolútne neprijateľným a bez akejkoľvek opory v právnej úprave. Cieľom povinnosti konať s odbornou starostlivosťou je preskúmať bonitu klienta a posúdiť, či je schopný plniť si záväzky z ďalšieho úveru. Z predmetnej listiny vyplýva, že žalobkyňa riadne vykonala dopyt do úverového registra, čím si splnila zákonom stanovenú povinnosť uvedenú v § 7 ods.1 z. č. 129/2010 Z.z.

3.10. Súd poukázal na skutočnosť, že žalovanej bolo odmietnutých množstvo ďalších žiadostí o úver. Žalobkyňa má za to, že daný údaj je bez skutočnej výpovednej hodnoty, nakoľko daná informácia neobsahuje dôvod odmietnutia poskytnutia úveru, lebo banky majú rôzne nastavené kritériá

poskytovania úverov. Pred poskytnutím úveru žalobkyňa disponovala ďalšími údajmi o finančnej situácii žalovanej, najmä ohľadom príjmovej stránky z dôvodu, že pre žalovanú od roku 2004 viedla bežný účet t.j. počas desiatich rokov pred poskytnutím úveru. Na základe posúdenia kreditných obrátov na účte, ktoré predstavovali reálne platby v prospech účtu žalovanej, bol žalovanej predschrvalený limit úveru.

3.11.Súd poukázal na skutočnosť, že žalobkyňa nezisťovala výdavky žalovanej. S uvedeným tvrdením sa nestotožňuje. V rámci výpočtu predschrvalených úverov banka zohľadňuje aj existujúce výdavky klienta v banke. Klientovi bol predschrvalený úver poskytnutý a limit priznaný s ohľadom na existujúce výdavky. Nie je teda pravdou, že by banka tieto nezohľadnila. V čase uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy nebol predschrvalený limit žiadnym spôsobom zákonne obmedzený, resp. regulovaný. Účelom neskoršej právnej úpravy účinnej od 1.1.2017, resp. od 1.1.2019 bola regulácia a sprísnenie podmienok poskytovania úverov na základe predschrvalených limitov a teda v čase uzatvorenia zmluvy boli podmienky ešte benevolentnejšie. Žalovaná bola povinná poskytnúť úplné, presné a pravdivé údaje pre posúdenie jej bonity v súlade s § 7 ods.2 z. č. 129/2010 Z.z. a pokiaľ v žiadosti poskytnutie úveru sú pri jednotlivých položkách uvádzané nepravdivé resp. neúplné informácie, ktoré neboli pravdivo uvedené, žalovaná túto povinnosť porušila. O riadnom odbornom posúdení schopnosti žalovanej splácať úver svedčí aj skutočnosť, že žalovaná od uzavretia úverovej zmluvy nemala problém splácať žalobcom poskytnutý úver a tento splácala riadne päť rokov, čo je zrejme aj zo samotného prehľadu splácania do predčasného zosplatnenia, ktorý bol prílohou žaloby.

3.12.Zákon v danom prípade nepovažoval posudzovanie údajov o výdavkoch ako jedného zo vstupných údajov potrebných na skúmanie bonity spotrebiteľa a teda odôvodnenie súdu (bod 46.) o tom, že pokiaľ absentuje údaj o výdavkoch, tak nie je možné nazerať na posudzovanie schopnosti klienta splácať úver ako za dostatočné, nemá oporu v zákone.

3.13.Žalobkyňa má za to, že súd postupoval v rozpore so zákonom, keď tvrdí, že žalobkyňa hrubo porušila povinnosť preverovať bonitu klienta.

3.14.Ustanovenie § 11 ods.2 z. č. 129/2010 Z.z. jasne definuje hrubé porušenie, a to ako posudzovanie bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa a účelové použitie údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej schopnosti spotrebiteľa splácať úver ako tomu v skutočnosti je. Žalobkyňa zohľadnila dobu, na ktorú poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť konať s odbornou starostlivosťou v žiadnom prípade neporušila. Poukázala na uznesenie Krajského súdu Trnava 26Co/242/2017-98 z 26.6.2018, Krajského súdu v Trenčíne 19CoCsp/35/2020 z 28.4.2021, Krajského súdu v Prešove 17CoCsp/9/2021 z 13.5.2021.

3.15.K nedôvodnosti vzájomnej žaloby a k dôvodnému nároku žalobkyne uviedla, že úver nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov a preto vzájomná žalobca žalovanej je neopodstatnená v celom rozsahu a mala byť súdom zamietnutá. Poukázala na skutočnosť, že vzájomná žaloba žalovanej bola neprípustná s poukazom na § 372 CSP, v zmysle ktorého v odvolacom konaní nemožno uplatniť práva proti žalobkyni vzájomnou žalobou. Upriamila pozornosť na skutočnosť, že tak zo strany žalobkyne ako i zo strany žalovanej boli v konaní podané viaceré vyjadrenia, pričom žalovaná namietané skutočnosti mohla použiť, resp. uplatniť už v skorších vyjadreniach ešte pred prvým rozhodnutím súdu a pred rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach, čo však neurobila a nové tvrdenia predložila súdu až počas odvolacieho konania ako aj po skončení konania na krajskom súde. Žalovaná postavila vzájomnú žalobu až v odvolacom konaní na nesprávne uvedenej výške RPMN v zmluve, na základe čoho považuje úver za bezúročný a bez poplatkov, hoci dovtedy v konaní nevzniesla žiadne námietky týkajúce sa nesprávnosti výpočtu RPMN. Hoci súd prvej inštancie rozhodol o neplatnom zosplatnení úveru avšak vzhľadom na to, že žalobkyňa dostatočne preukázala, že úver nie je bezúročný a bez poplatkov, má nepochybne nárok na úroky a poplatky z úveru, teda aj nárok na nezaplatené anuitné splátky, istina plus úrok splatné v čase rozhodovania súdu prvej inštancie spolu s úrokom z omeškania a poplatkami za poistenie a túto pohľadávku mal súd žalobcovi priznať a naopak vzájomnú žalobu žalovanej zamietnuť.

3.16.Z amortizačnej tabuľky vyplýva, že ku dňu rozhodnutia súdu bola žalovaná povinná uhradiť splátky za obdobie od 15.5.2013 do 16.8.2021 spolu vo výške 7 505 eur. Z doterajšieho dokazovania a nesporných tvrdení je zrejme, že žalovaná uhradila do predčasného zosplatnenia sumu 4 580,69 eur bez súm poistného a po predčasnom zosplatnení 454,10 eur, t. j. spolu 5 034 eur. Dlžná suma neuhradených splátok splatných ku dňu rozhodovania súdu, potom predstavuje sumu 2 470,21 eur s úrokmi z omeškania a s nezaplatenými poplatkami za poistenie 5,52 eur.

3.17.K výroku o náhrade trov konania uviedla, že ide o závislý výrok od pomeru úspechu a neúspechu strán v konaní po zohľadnení vyššie uvedených skutočností má za to, že úspech žalobkyne v konaní bol vo väčšom rozsahu, než uviedol súd v bode 54. odôvodnenia a preto výrok rozhodnutia súdu o tom, že žalovaná má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, považuje za nesprávny.

3.18. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 390 CSP zmenil a vyhovel žalobe v časti dlžnej sumy 2 470,21 eur spolu s úrokmi z omeškania a nezaplatenými poplatkami za poistenie vo výške 5,52 eur a zaviazal žalovanú zaplatiť dlžnú sumu do troch dní od právoplatnosti rozsudku, zamietol vzájomnú žalobu žalovanej a priznal žalobcovi náhradu trov konania a to prvoinštančných a odvolacieho.

4.1. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadrila žalovaná, ktorá nesúhlasila s tvrdením žalobkyne, že poistenie bolo dobrovoľné, nakoľko jej nikto nedal žiadnu možnosť výberu. Dokazovať, že žalovanej nebola daná možnosť výberu, je dokazovanie skutočnosti, ktorá nenastala, s čím sa už negatívna právna teória vysporiadala v tom smere, že nie je možné dokazovať skutočnosti, ktoré neexistujú a poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31.5.2010 sp. zn. 6Cdo/81/2010.

4.2. Zo žiadosti o poskytnutie úveru z 7.5.2013 vyplýva, že na predtlačí žiadosti je v texte nižšie uvedené, že „som úplne, jasne, jednoznačne a zrozumiteľne informovaný o poistení, poistnému produktu plne rozumiem a mám o neho záujem ...“. Z takto napevno obsiahnutého textu nevyplýva žiadna dobrovoľnosť. Navyše pri systematickom pohľade na formulár sú v úvode žiadosti kolónky napr. žiadam o zriadenie osobného účtu a podobne. Nie je tam kolónka žiadam o poistenie úveru. Predtlač žalobcu tak jednoznačne s nepoistením úveru nepočíta. Na uvedené nadväzuje samotná úverová zmluva č. 47058, kde v bode 3.7 je predtlač textu Klient prehlasuje, že spĺňa podmienky poistenia schopnosti splácať úver a pristupuje týmto k poistnej zmluve ... Dobrovoľnosť poistenia úveru je len iluzórna.

4.3. Poukázala na Smernicu Európskeho parlamentu a rady č. 2008/48/ES z 23.4.2008 čl. 3 písm. g/, ktorý do výpočtu RPMN zahŕňa i náklad na poistenie. Žalobkyňa tak neučinila a výška RPMN je potom v zmluve uvedená nižšia ako je v skutočnosti.

4.4. K druhej časti argumentácie žalobkyne týkajúcej sa nesplnenia povinnosti skúmať u spotrebiteľa schopnosť splácať úver uviedla, že žalobkyňa počas celého konania neuviedla, čo vlastne zistil o možnosti žalovanej splácať úver. Odkazuje len na všeobecné zistenia a neuvádza nič konkrétne. Teda neuvádza, aký konkrétny príjem mala žalovaná, aké výdavky, úvery, rodinné pomery. Pokiaľ to nevie uviesť počas celého súdneho konania tak zjavne týmito informáciami nedisponuje a nedisponovala, nakoľko ju to nezaujímalo. Súdu bol predložený prehľad archívnych a živých spisov Okresného súdu Spišská Nová Ves, z ktorého je jasné množstvo ukončených a prebiehajúcich súdnych konaní, kde vystupovala alebo vystupuje žalovaná ako spotrebiteľ, ktorá sa ocitla v pozícii dlžníka. Situácia spočiatku bola taká, že spotrebiteľské úvery uhrádzala, avšak nakoľko žiaden veriteľ riadne neskúmal náklady žalovanej, tak sa žalovaná dostala do úverovej špirály a ďalšie úvery slúžili len na splácanie predchádzajúcich úverov a to až do času, kedy toto bolo neudržateľné. Samotná žalobkyňa poskytla žalovanej tri úvery, kde ani v jednom prípade riadne neskúmala príjmy, výdavky a majetkové a sociálne pomery. Zamedzenie vzniku úverových špirál, je pritom dôležitým aspektom ochrany spotrebiteľa.

4.5. Žalovaná nepovažuje podané odvolanie za dôvodné a navrhuje napadnutý rozsudok ako správny potvrdiť a priznať žalovanej voči žalobkyni plnú náhradu trov odvolacieho konania.

5.1. Žalobkyňa k vyjadreniu žalovanej uviedla, že sa pridrižava podaného odvolania ako aj doterajších písomných vyjadrení a s argumentáciou žalovanej nesúhlasí, považuje ju za nenáležitú a bez právneho významu. Dostatočne preukázala, že poistenie schopnosti splácať úver bolo dobrovoľné a jeho uzavretie nebolo podmienkou na získanie úveru, resp. na získanie úveru za ponúkaných podmienok. Preto nebolo a ani nemohlo byť uvedené v celkových nákladoch spotrebiteľa zo spotrebiteľských úverov tak ako to predpokladá § 2 písm. g/ z. č. 129/2010 Z.z. Vzhľadom na uvedené výška RPMN bola v zmluve uvedená správne.

5.2. Pokiaľ ide o námietku žalovanej ohľadom neuvedenia konkrétnych zistení pri skúmaní bonity, tak táto je neopodstatnená, keďže v konaní boli priložené zo strany žalobkyne viaceré dôkazy, z ktorých vychádzala pred poskytnutým úveru, a to dopyt do SRBI, dopyt do Sociálnej poisťovne, žiadosť o úver, prehľad kreditných a debetných obrátov na bežnom účte klientky. Žalobca má za to, že pri poskytnutí úveru konal v súlade s právnymi predpismi a bonitu žalovanej overil dostatočne a konal tak s odbornou starostlivosťou v súlade s § 7 ods. 1 z. č. 129/2010 Z.z.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala žalobkyňa v zákonnej lehote, preskúmal rozsudok podľa § 379 a § 380 ods.1 CSP ako aj konanie mu predchádzajúce bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods.1 CSP a rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods.1,2 CSP, lebo odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

7.1. Žalobkyňa uplatnila odvolacie dôvody podľa § 365 ods.1 písm. b), f) h) CSP, ale žiaden z uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

7.2. Odôvodnenie rozsudku je jasné a presvedčivé, procesným postupom súdu nedošlo k porušeniu práv žalobkyne na spravodlivý proces.

7.3. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP môže byť naplnený, len ak súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky k nesprávnym skutkovým zisteniam. Odvolací súd nezistil naplnenie tohto odvolacieho dôvodu. Súd prvej inštancie vykonané dôkazy správne vyhodnotil, pričom jeho skutkové závery majú plnú oporu, respektíve sa v celom rozsahu opierajú o vykonané dokazovanie.

7.4. Súd správne právne vec posúdil, použité právne normy správne interpretoval a dospel k správny záverom o právach a povinnostiach strán sporu.

7.5. Odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody rozsudku sú správne, na čom nič nemení ani odvolanie, v ktorom sa v podstate iba opakujú skutočnosti tvrdené už v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa súd riadne a presvedčivo vyrovnal.

8. Na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého rozsudku (§ 387 ods.2) možno doplniť nasledovné:

9.1. V konaní nebolo sporné, že vzťah medzi žalobkyňou a žalovanou bol založený Úverovou zmluvou č. 000000000047058, na základe ktorej žalobkyňa žalovanej poskytla peňažné prostriedky vo výške 4 500,- eur. Žalovaná sa poskytnutý úver a úroky zaviazala splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver s príslušenstvom bola povinná splatiť do 17.4.2023, pri ročnej úrokovej miere 15,90 %, dátumu čerpania k 7.5.2013, RPMN vo výške 18,22 %.

9.2. Rovnako nebolo sporné, že úver bol poistený, pričom poisťné vo výške 1,89 eura a bolo splácané spolu s mesačnou splátkou úveru (75,05 eura) spolu 76,94 eura.

9.3. Súd na základe vykonaného dokazovania uzavrel, že žalobkyňa neplatne zosplatnila úver, žalobkyňa túto skutočnosť nenamietala, preto odvolací súd túto skutočnosť považoval za nespornú.

9.4. Žalovaná z poskytnutého úveru zaplatila 4626,74 eura (č. l. 36) po vyhlásení mimoriadneho zosplatnenia úveru, a to po 76,- eur v dňoch 17.10.2018, 8.11.2018, 14.12.2018, 14.1.2019 a splátku vo výške 75,05 eur 12.3.2019 spolu 379,05 eura. Celkom zaplatené splátky 5 005,79 eura.

10.1. Súd posudzoval spotrebiteľský úver s prihliadnutím na § 7 ods.1 z. č. 129/2010 Z.z. Na základe vykonaného dokazovania zistil, že žalobkyňa pred uzatvorením spotrebiteľskej zmluvy skúmala bonitu žalovanej, avšak nedostatočne. Súd svoje závery dostatočne, logicky a jasne odôvodnil v bode 45. - 48. rozhodnutia, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a zdôrazňuje, že žalobkyňa v celom konaní nepreukázala, k akým záverom pri skúmaní bonity dospela, z akých vstupných údajov vychádzala.

10.2. Samotná skutočnosť, že v žiadosti žalovanej (č. l. 120) nie sú uvedené výdavky a ani príjmy žalovanej je predpokladom na to, aby jej úver žalobkyňa neposkytla, lebo je vylúčené, aby žalovaná nemala žiadne náklady. Obrana žalobkyne v tom smere, že žalovaná jej neposkytla pravdivé údaje je len jej obranou na zanedbanie zákonnej povinnosti, lebo išlo o chýbajúci údaj nie klamlivý.

11.1. Podľa § 7 ods.1 z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení platnom k 7.5.2013 veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za splnenú, ak je splatenie spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi; tým nie je dotknuté ustanovenie § 17 ods. 3.

12.1. Podľa § 7 ods.2 z. č. 129/2010 Z.z. v znení platnom k 7.5.2013 spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

13.1. Gramatickým výkladom citovaných ustanovení je zrejmé, že žalobkyňa pred čím poskytla žalovanej spotrebiteľský úver bola povinná posúdiť s odbornou starostlivosťou jej schopnosť splácať spotrebiteľský

úver, pričom mala zobrať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa tento úver poskytuje, príjem spotrebiteľa, účel spotrebiteľského úveru.

13.2. Spotrebiteľ podľa ods.2 citovaného ustanovenia je povinný poskytnúť veriteľovi (žalobkyni) na žiadosť úplné presné a pravdivé údaje, potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

14. Podľa § 11 ods.2 z. č. 129/2010 Z.z. v znení platnom k 7.5.2013 ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods.1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods.1 sa považuje najmä posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa a účelové použitie údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej schopnosti spotrebiteľa splácať úver, ako tomu v skutočnosti je.

15. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu, že úver je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu neposúdenia schopnosti splácať úver, keďže žalobkyni absentovali základné údaje o sociálno-ekonomickej situácii žalovanej.

16.1. Rovnako správny záver prijal súd v časti výpočtu RPMN.

16.2. Zo zmluvy je evidentné, že povinnosť poistiť úver vyplynula priamo z bodu 1.2, keď žalovaná mohla sa rozhodnúť, len o aký druh poistenia má záujem. Možnosť nepoistiť schopnosť splácať úver, zo zmluvy nevyplynula, teda žalovaná nemala možnosť si vybrať úver nepoistiť.

16.3. Odvolací súd rovnako poukazuje na Smernice Európskeho parlamentu a rady č. 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, kapitola I čl. 3 písm. g/, podľa ktorého celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; zahrnuté sú aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí služieb, aby získal úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok; preto možno uzavrieť, že v predmetnej úverovej zmluve nebolo správne uvedené RPMN, pričom ide o obligatórnu náležitosť. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov má zohľadňovať všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Zákonodarcu v záujme poskytnutia ochrany slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom právnom vzťahu teda spotrebiteľovi stanovil prísne obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sprísnil aj tým, že pri údají o RPMN sa podľa vyššie citovanej právnej úpravy musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet. V zmluve o úvere je RPMN uvedená nesprávne, keďže do jej výšky nie je zahrnutý náklad - poistenie úveru, ktoré zo zmluvy priamo vyplynulo.

17. Žalovaná bola povinná žalobcovi vrátiť sumu 4 500.- eur. Z dokazovania vyplynulo, že vrátila sumu 5 005,79 eura, teda navyše zaplatila 505,79 eura. Vzájomným návrhom žiadala vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 379,05 eura, teda správny a zákonný je aj II. výrok napadnutého rozhodnutia.

18.1. K námietke žalobcu, že vzájomný návrh žalovaná uplatnila až v odvolacom konaní, čo nie je možné, odvolací súd uvádza, že odvolací súd nemôže rozhodovať o vzájomnej žalobe v odvolacom konaní.

18.2. Podľa § 372 CSP v odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou.

18.3. V prejednávanej veci o vzájomnej žalobe rozhodoval prvoinštančný súd po zrušení rozsudku a vrátení veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, teda nerozhodovalo sa o nej v odvolacom konaní. Uvedená námietka žalobcu je nedôvodná.

19. Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

20. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

21.1. Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

21.2.Podľa § 262 ods.2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22.Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto bola žalovanej proti žalobcovi priznaná náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

23.Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).